

delse fra Procesbevillingsnævnet udformet i overensstemmelse hermed.

Det har i forbindelse med høringen over betænkningen været anført, at ordningen med tilmelding eller framelding efter anke rejser problemer i relation til 10.000 kr.'s grænsen i retsplejelovens § 368, stk. 1, for anke til landsretten, idet ankens værdi først kan beregnes, når det er klarlagt, hvor mange gruppemedlemmer der tilmelder sig henholdsvis framelder sig anken.

Justitsministeriet er enig i, at 10.000 kr.'s ankebegrænsningen er vanskeligt forenelig med den foreslåede ankeordning i gruppesøgsmål, og det foreslås derfor, at en anke til landsretten, der behandles efter reglerne om gruppesøgsmål, uanset sagens værdi ikke kræver tilladelse fra Procesbevillingsnævnet. Justitsministeriet lægger i den forbindelse også vægt på, at en sådan anke vil angå en sag, som retten i første instans på grundlag af de foreslåede – strenge – betingelser har godkendt som gruppesøgsmål. Det må endvidere antages, at en anke, der behandles efter reglerne om gruppesøgsmål, i praksis som oftest vil angå mere end 10.000 kr.

Det bemærkes, at 10.000 kr.'s grænsen for anke til landsretten vil finde anvendelse på et gruppemedlems eventuelle individuelle anke. Angår en sådan anke (for det pågældende gruppemedlem) højst 10.000 kr., kræves således Procesbevillingsnævnets tilladelse.

Det har i forbindelse med høringen over betænkningen også været anført, at det bør tydeliggøres, hvem der kan iværksætte appel i form af kære.

Der foreslås ikke særlige lovregler om kære i gruppesøgsmål, og kærebeføjelsen tilkommer derfor enhver, over for hvem kendelsen eller beslutningen indeholder en afgørelse, jf. retsplejelovens § 393, stk. 1. Der er i bemærkningerne til de foreslåede regler om gruppesøgsmål i retsplejelovens kapitel 23 a (lovforslagets § 1, nr. 10) nærmere redegjort for, hvem der kan kære de forskellige afgørelser, som er særlige for gruppesøgsmål (afgørelse om, hvorvidt gruppesøgsmålet kan godkendes, udpegning af grupprepresentant, fastlæggelse af rammerne for gruppesøgsmålet, fastsættelse af frist for tilmelding eller framelding, sikkerhedsstillelse for sagsomkostninger, godkendelse af forlig osv.). Øvrige afgørelser, der træffes under sagens behandling (f.eks. om indlevering af proceskrifter eller afholdelse af retsmøder, om bevisførelse mv.), kan som udgangspunkt ikke kæres af et gruppe-medlem. Et gruppemedlem vil dog kunne kære afgørelser f.eks. om afgivelse af forklaring eller om edition, der retter sig mod det pågældende gruppemedlem.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 10 (forslag til retsplejelovens §§ 254 j og 254 k), og bemærkningerne hertil.

3.11. *Fuldbyrdelse*

Retsplejerådet finder på det foreliggende grundlag ikke anledning til at foreslå særlige regler om fuldbyrdelse af afgørelser i gruppesøgsmål. Retsplejerådet vil senere i forbindelse med rådets overvejelser om revision af reglerne om tvangsfuldbyrdelse vurdere, om der bl.a. i lyset af de indhøstede erfaringer med reglerne om gruppesøgsmål må antages at være et behov for særlige regler om fuldbyrdelse.

Rådet bemærker, at det i gruppesøgsmål efter tilmeldingsmodellen vil kunne være praktisk, at gruppe-medlemmerne i forbindelse med tilmelding til gruppesøgsmålet gives mulighed for (eventuelt blot ved afkrydsning i en rubrik på et tilmeldingsskema) at give grupprepresentanten fuldmagt til i givet fald at anmode om tvangsfuldbyrdelse på gruppemedlemmets vegne.

Der henvises til betænkningen side 269.

Justitsministeriet er enig i Retsplejerådets synspunkter, og lovforslaget indeholder ikke regler om fuldbyrdelse af afgørelser i gruppesøgsmål. Fuldbyrdelse vil derfor skulle ske efter retsplejelovens almindelige regler herom.

3.12. *Sammenlægning af krav i øvrigt*

3.12.1. Retsplejerådet finder, at de gældende regler om sammenlægning af krav som udgangspunkt har en hensigtsmæssig udformning. Rådet finder således, at de gældende regler som udgangspunkt er udtryk for en hensigtsmæssig afvejning af de fordele og ulemper, der kan være forbundet med sammenlægning af krav. Rådet har derfor ikke fundet grundlag for at foreslå en mere grundlæggende nyformulering af de gældende regler, men har begrænset sig til at overveje visse justeringer, der efter rådets opfattelse kan være behov for.

3.12.2. Retsplejerådet finder det velbegrunnet, at der ved objektiv kumulation fra sagsøgerens side (dvs. fremsættelse af flere krav mod samme sagsøgte), oprindelig subjektiv kumulation (dvs. angivelse af flere sagsøgere og/eller sagsøgte i stævningen) samt addition (dvs. inddragelse af tredjemand som sagsøgt) ikke er begrænsninger i rettens skønsmæssige adgang til at afslå kumulation under henvisning til reglerne om saglig kompetence. Hvis parterne er enige, kan de nemlig i disse tilfælde kumulere krav uden hensyn til, om der er nogen sammenhæng mellem kravene. Da dette også gælder med hensyn til modkrav, finder Retsplejerådet, at der heller ikke her bør være be-